

Umowa handlowa UE-Nowa Zelandia: wsparcie dla zrównoważonego rozwoju gospodarczego

UE i Nowa Zelandia zakończyły dzisiaj negocjacje umowy handlowej, która ma zapewnić przedsiębiorcom i konsumentom po obu stronach szereg nowych możliwości rynkowych. W umowie zawarto również bezprecedensowe zobowiązania dotyczące zrównoważonego rozwoju, w tym zobowiązania z porozumienia klimatycznego z Paryża oraz podstawowe prawa pracownicze, które w ostateczności mogą być egzekwowane w drodze sankcji handlowych.

Oczekuje się, że dzięki umowie wartość handlu dwustronnego wzrośnie nawet o 30 proc., przy czym roczny eksport z UE może wzrosnąć nawet o 4,5 mld euro. Inwestycje UE w Nowej Zelandii mają potencjał wzrostu nawet o 80 proc. Już od pierwszego roku stosowania umowy przedsiębiorstwa UE skorzystają ze zniżek cel na kwotę łącznie ok. 140 mln euro rocznie.

Przewodnicząca Komisji Europejskiej, Ursula **von der Leyen**, powiedziała: *Nowa Zelandia jest dla nas kluczowym partnerem w regionie Indo-Pacyfiku. Ta umowa handlowa otwiera duże możliwości rynkowe dla przedsiębiorstw, rolników i konsumentów po obu stronach – może przyczynić się do wzrostu dwustronnej wymiany handlowej o 30 proc. Umowa zawiera bezprecedensowe zobowiązania społeczne i klimatyczne. Ta nowa umowa między Unią Europejską a Nową Zelandią została wynegocjowana w ważnym momencie geopolitycznym. Demokratyczne kraje, takie jak nasze, współpracują ze sobą i negocjują rozwiązania korzystne dla wszystkich.*

Wiceprzewodniczący wykonawczy i komisarz do spraw handlu Valdis **Dombrovskis** powiedział: *To umowa handlowa nowej generacji, z której obie strony mają czerpać rzeczywiste korzyści dla gospodarki i dla środowiska. Nowe możliwości gospodarcze mają zasadnicze znaczenie, w miarę jak staramy się wyjść ze wstrząsów związanych z COVID-19 i rosyjską agresją na Ukrainę. Umowa ta otworzy szereg nowych możliwości eksportu towarów i usług dla unijnych przedsiębiorców i MŚP. Zawiera również zobowiązania dotyczące zrównoważonego rozwoju, najbardziej ambitne w historii umów handlowych. Już teraz wywiązujemy się z obietnicy osiągnięcia większej wartości dodanej z naszych umów handlowych, jeśli chodzi o zasady zrównoważonego rozwoju.*

Nowe możliwości eksportowe dla dużych i małych przedsiębiorstw

Umowa zapewni przedsiębiorstwom nowe możliwości w następujący sposób:

- zniesienie wszystkich cel na eksport z UE do Nowej Zelandii
- otwarcie rynku usług w Nowej Zelandii w kluczowych sektorach, takich jak usługi finansowe, telekomunikacja, transport morski i usługi dostawcze
- zapewnienie niedyskryminacyjnego traktowania inwestorów z UE w Nowej Zelandii i vice versa
- lepszy dostęp przedsiębiorstw z UE do zamówień publicznych w Nowej Zelandii na towary, usługi, roboty budowlane i koncesje na roboty budowlane; wartość nowozelandzkiego rynku zamówień publicznych to około 60 mld euro rocznie
- ułatwienie przepływu danych, przewidywalne i przejrzyste przepisy dotyczące handlu cyfrowego i bezpiecznego środowiska internetowego dla konsumentów
- zapobieganie nieuzasadnionym wymogom dotyczącym lokalizacji danych i utrzymanie wysokich standardów ochrony danych osobowych
- pomoc małym przedsiębiorstwom w eksporcie dzięki specjalnemu rozdziałowi poświęconemu małym i średnim przedsiębiorstwom
- znaczne ograniczenie wymogów i procedur dotyczących zgodności, co umożliwi szybszy przepływ towarów
- znaczące zobowiązania Nowej Zelandii co do ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej, dostosowane do norm UE.

Sektor rolno-spożywczy: promowanie eksportu z UE przy jednoczesnej ochronie newralgicznych dla UE obszarów

Rolnicy z UE będą mieli znacznie większe możliwości sprzedaży swoich produktów w Nowej Zelandii zaraz po wejściu w życie umowy. Od samego początku zniesione zostaną cła na ważne towary eksportowe z UE, takie jak wieprzowina, wino i wino musujące, czekolada, wyroby cukiernicze i herbatniki.

Rolnicy w UE odczują również korzyści nie tylko w związku z obniżką ceł. W ramach umowy chronione będą nazwy wszystkich unijnych win i alkoholi (prawie 2000 nazw), takich jak Prosecco, Polish Vodka, Rioja, Champagne i Tokaji. Ponadto chronione w Nowej Zelandii będzie 163 najbardziej uznanych tradycyjnych produktów UE (oznaczenia geograficzne), takich jak sery Asiago, Feta, Comté czy Queso Manchego, szynka Istarski pršut, marcepan Lübecker Marzipan, czy też oliwki Elia Kalamatas.

Umowa w pełni uwzględnia interesy unijnych producentów wrażliwych produktów rolnych: niektórych produktów mlecznych, wołowiny i baraniny, etanolu i kukurydzy cukrowej. W przypadku tych sektorów umowa przewiduje zerowe lub niższe stawki celne na produkty importowane z Nowej Zelandii tylko dla ograniczonych ilości (tzw. kontyngenty taryfowe).

Zobowiązania dotyczące zrównoważonego rozwoju, najbardziej ambitne w historii umów handlowych

Umowa handlowa między UE a Nową Zelandią to pierwsza umowa realizująca nowe podejście UE związane ze zrównoważonym rozwojem i zapowiedziane w [komunikacie](#) „Siła partnerstw handlowych: razem na rzecz zielonego i sprawiedliwego wzrostu gospodarczego”, przyjętym w zeszłym tygodniu.

Obie strony zgodziły się na ambitne zobowiązania w dziedzinie handlu i zrównoważonego rozwoju, obejmujące szeroki zakres kwestii opartych na współpracy i skuteczniejszym egzekwowaniu. Przewidziano w ostateczności możliwość nałożenia sankcji w przypadku poważnego naruszenia podstawowych praw pracowniczych lub postanowień porozumienia paryskiego. Istotnym elementem umowy będzie również przestrzeganie postanowień porozumienia paryskiego.

Po raz pierwszy w umowie handlowej UE zawarto specjalny rozdział dotyczący zrównoważonych systemów żywnościowych, specjalny artykuł dotyczący handlu i równouprawnienia płci oraz specjalne postanowienie dotyczące handlu i reformy dopłat do paliw kopalnych. Wraz z wejściem w życie umowy zliberalizowany zostanie również handel ekologicznymi towarami i usługami.

Jest to zgodne z zaleceniami obywateli przyjętymi na Konferencji w sprawie przyszłości Europy i dotyczącymi promowania zrównoważonego handlu przy jednoczesnym otwieraniu nowych możliwości dla europejskich przedsiębiorstw.

Co dalej?

Projekt tekstu zostanie wkrótce opublikowany. Tekst ten zostanie poddany weryfikacji prawnej oraz przetłumaczony na wszystkie języki urzędowe UE. Następnie Komisja Europejska przedłoży umowę Radzie w celu jej podpisania i oficjalnego przyjęcia. Po przyjęciu przez Radę, UE i Nowa Zelandia mogą podpisać umowę. Podpisany tekst zostanie przekazany Parlamentowi Europejskiemu, który musi wyrazić zgodę. Umowa może wejść w życie po uzyskaniu aprobaty ze strony Parlamentu i po jej ratyfikacji przez Nową Zelandię.

Kontekst

Negocjacje umowy o wolnym handlu z Nową Zelandią rozpoczęły się w czerwcu 2018 r. W marcu 2022 r. odbyła się 12. runda negocjacyjna, po czym debaty w okresie między sesjami doprowadziły do zamknięcia negocjacji 30 czerwca 2022 r.

Więcej informacji

[Strona poświęcona umowie handlowej między UE a Nową Zelandią](#)

[Zestawienie informacji – zobowiązania w dziedzinie zrównoważonego rozwoju w umowie handlowej UE-Nowa Zelandia](#)

[Zestawienie informacji – rolnictwo w umowie handlowej UE-Nowa Zelandia](#)

[Pytania i odpowiedzi](#)

[Notatka prasowa](#)

[Stosunki handlowe UE-Nowa Zelandia](#)

[Sprawozdanie dotyczące wymiany handlowej i zatrudnienia w UE](#)

Komunikat prasowy z dn. 30 czerwca 2022